

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808202186
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5808202186.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. K. č. XXX, právne zastúpeného JUDr. Miroslavom Sládekom, advokátom so sídlom T., Q. Y. XX/XX, proti žalovanému: C. X., F., D. č. XXX, IČO: 33 754 136, právne zastúpenému JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom T., R. T. XXX, v konaní o zaplatenie 5.994,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/94/2008-764 zo dňa 5. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., IV. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudku súdu prvej inštancie sa vo výroku II. **n e d o t ý k a .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.137,53 eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 02.07.2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. III. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. IV. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu v rozsahu jednej polovice, vo výške vyčíslenej v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie súdu sa opiera o ustanovenie § 451, § 631, § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáha zaplatenia 5.996,04 eur na tom skutkovom základe, že žalovanému vyplatil na preddavkoch na cenu za dielo - rekonštrukciu svojho rodinného domu na základe ústnej uzatvorenej zmluvy o dielo sumu 17.037,53 eur, avšak žalovaný mu tieto preddavky nevyúčtoval a nedodal mu práce a dodávky v tejto hodnote, ale len v hodnote 11.041,52 eur; žiadal preto, aby mu žalovaný rozdiel medzi poskytnutými preddavkami a hodnotou dodaných prác a dodávok vydal. Žalovaný sa proti žalobe bránil tým, že všetky preddavky, ktoré mu žalobca poskytol, vyčerpal v rámci prác a dodávok, uskutočnených v rámci rekonštrukcie rodinného domu žalobcu. Z výpovede žalovaného súd konštatuje, že žalovaný nerozporoval výšku preddavkov, poskytnutých žalobcom na stavebné práce, súd teda vychádzal z toho, že na preddavkoch žalobca žalovanému skutočne vyplatil sumu 17.037,53 eur. Pokiaľ žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu túto skutočnosť na pojednávaní dňa 05.06.2017 spochybnil, súd toto jeho vyjadrenie považuje za účelové. Žalovaný nijako nevysvetlil zmenu svojho stanoviska v tejto otázke po uplynutí 7 rokov od svojho výsluchu. Zmena postoja žalovaného nastala až po vydaní zrušujúceho uznesenia krajského súdu, čo súd nepovažuje za náhodu, ale účelové správanie sa žalovaného. Súd preto zotrval na tom, že žalobca na preddavkoch vyplatil žalovanému sumu 17.037,53 eur. Medzi stranami nebolo sporné,

že uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej žalovaný pre žalobcu vykonal stavebné práce na jeho rodinnom dome. Ostal medzi nimi ostal sporný rozsah a hodnota týchto prác, pretože pôvodne dohodnutý rozsah prác sa postupne navyšoval a menil. Súd konštatuje, že strany nedohodli cenu za vykonanie diela, a to ani čiastočne, teda za určité práce. Žalobca v rámci svojej výpovede ako sporovej strany uviedol, že so žalovaným dohodol, že urobí nasledovný rozsah prác: stierky v kuchyni, obývačke, spálni, verande, kúpeľni, v špajzi mal urobiť stierky a položiť dlažbu, dlažbu položiť v kúpeľni, kuchyni a na chodbe, do spálne a obývačky dať plávajúcu podlahu, uskutočniť prebrúsenie a pretmelovanie sadrokartónov vo všetkých miestnostiach s výnimkou špajze, rozšíriť dvere zo spálne na chodbu, z chodby do kúpeľne a kuchyne a zúžiť dvere z chodby do verandy, vymeniť jedny vchodové dvere za plastové alebo plechové, vymaľovať vo všetkých izbách, obložiť kúpeľňu a kuchyňu keramickým obkladom do výšky 2,30 m a v kuchyni od kuchynskej linky do výšky asi 60 cm až 70 cm, za čo si mali dohodnúť cenu 80.000,- Sk. Naproti tomu žalovaný v rámci svojej výpovede dňa 15.11.2010 uviedol, že so žalobcom si dohodli cenu 86.000,- Sk za rekonštrukciu kúpeľne v rozsahu úpravy vodoinštalácie a kúrenia, nové obklady, vaňu, dlažbu, sadrokartónom znížiť strop, vyspraviť stenu po vybúrení komína, vymeniť umývadlo a WC. Žalovaný ešte tvrdil, že so žalobcom dohodli cenu 110.000,- Sk za práce, ktoré spočívali v realizácii vstupnej chodby zo sypárne, schodov z bývalej sypárne do podkrovia, východu z kuchyne do bývalej sypárne, čo obnášalo vybúrať strop a podlahy bývalej sypárne, oklepanie omietok. Tento rozsah prác a cenu za ne však zase vôbec neuvádzal žalobca. Súd preto konštatuje, že nebolo preukázané, že by sa strany dohodli na cene za čo len časť prác, ktoré mal žalovaný pre žalobcu realizovať. Bola síce uzatvorená zmluva o dielo, ale bez toho, aby strany dohodli cenu za práce, preto súd zameral dokazovanie na zistenie primeranej ceny za práce a samotného rozsahu prác. Za účelom zistenia hodnoty stavebných prác vykonaných žalovaným pre žalobcu súd vykonal dôkaz znaleckým posudkom z odboru stavebníctvo, kde znalec Ing. Peter Dubovec určil hodnotu stavebných prác a dodávok vykonaných žalovaným pre žalobcu, vo výške 13.900,- eur, čo vyplýva z Doplňenia č. 1 k znaleckému posudku č. 4/2013. Tento znalecký posudok znalec vypracoval na základe obhliadky na mieste samom - teda v rodinnom dome žalobcu, kde ho o rozsahu prác a dodávok informoval žalobca, ktorý bol na obhliadke prítomný. Ako skonštatoval aj krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení, bolo na žalovanom, aby preukázal, že pre žalobcu vykonal ešte ďalšie konkrétne stavebné práce a dodávky, ktoré v tomto znaleckom posudku zahrnuté nie sú. V tomto smere žalovaný nesplnil dôkaznú povinnosť. Skutočnosť, že nejaké práce na rodinnom dome žalobcu vykonané boli, ešte sama o sebe neznamená, že tieto práce vykonal práve žalovaný. Súd preto konštatuje, že žalovaný vykonal pre žalobcu práce a dodal materiály za cenu vo výške 13.900,- eur, pričom žalobca mu na preddavkoch poskytol 17.037,53 eur, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o 3.137,53 eur. Toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobcovi vydať, spolu s úrokom z omeškania, ktorého začiatok plynutia súd stanovil na deň 02.07.2008, čo je deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, kedy sa žalovaný ocitol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd zamietol návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania zo dňa 05.06.2017 opätovnými výsluchmi strán, znalca Ing. Dubovca, svedkyň D. I., I. I. a I. X. a oboznámením obsahu spisu, týkajúceho sa vyporiadania BSM žalobcu a jeho bývalej manželky. Žalovaný neodôvodnil, prečo by mali byť sporové strany opätovne vypočuté, keď už ich výsluchy v konaní vykonané boli. Súd tento návrh na vykonanie dôkazu považuje zo strany žalovaného aj za taký, ktorý má neúmerne predĺžiť konanie, keďže podľa vyjadrenia samotného zástupcu žalovaného tento so svojim klientom dlhodobo nie je v kontakte, nevie, kde sa žalovaný zdržuje, takže nie je reálny predpoklad, že by zástupca žalovaného vedel jeho účasť na pojednávaní zabezpečiť, zvlášť za situácie, keď sa žalovaný pojednávaní nezúčastňuje a jeho výsluch v konaní bol vykonaný až po tom, čo mu súd uložil poriadkovú pokutu. Svedkyňa D. I. už súd vypočul, a to dňa 16.04.2012 a žalovaný neuviedol, prečo by súd mal jej výsluch zopakovať. Čo sa týka I. I., súd zo svojho registra zistil, že táto dňa XX.XX.XXXX zomrela. Pokiaľ ju žalovaný navrhol vypočuť ako svedkyňa už skôr, na č. I. 410 spisu sa nachádza lekárske potvrdenie zo dňa 17.09.2012, kde jej ošetrojúci lekár potvrdil, že vzhľadom na jej nepriaznivý zdravotný I. I. už skôr nebola schopná vypovedať ako svedkyňa. Čo sa týka návrhu na vypočutie I. X., čo je manželka žalovaného, súd je názoru, že žalovanému nič nebránilo, aby tento dôkaz navrhol už skôr a prípadne zabezpečil účasť tejto svedkyne na pojednávaní. Súd je názoru, že pokiaľ aj ide o konanie začaté pred 01.07.2016, v ktorom nemožno uplatniť koncentračnú zásadu, takéto správanie sa žalovaného je v rozpore so zásadou podľa čl. 3 Civilného sporového poriadku. Podľa tohto ustanovenia zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu a súd môže odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré okrem iného vedú k neodôvodneným prieťahom v konaní. To, že žalovaný navrhol vykonanie tohto dôkazu po tom, čo konanie trvá od roku 2008, súd považuje za zneužitie jeho práva na navrhovanie dôkazov. Čo sa týka návrhu na oboznámenie obsahu spisu, týkajúceho sa vyporiadania BSM žalobcu a jeho bývalej manželky, súd ho považuje za nadbytočný, pretože pokiaľ ho žalovaný

odôvodnil tým, že v tomto spise by sa mali nachádzať dôkazy o tom, aký rozsah prác žalovaný pre žalobcu uskutočnil, keď predmetom vyporiadania je buď samotný rodinný dom alebo investície doňho vložené. Súd poukazuje na to, že pokiaľ by aj súd v konaní o vyporiadanie BSM zisťoval všeobecnú hodnotu rodinného domu žalobcu, alebo investícií vložených niektorým z bývalých manželov do tohto domu, zo samotných týchto skutočností nemožno zistiť rozsah prác, vykonaných práve žalovaným na dome žalobcu, takže vykonanie tohto dôkazu by nijako neprispelo k objasneniu veci. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď žiadnej strane nepriznal právo na náhradu na trov konania, keďže strany boli v konaní čiastočne úspešné. Pomer ich úspechu/neúspechu je približne rovnaký, keďže predmetom konania je aj uplatnené príslušenstvo - úrok z omeškania. Súd žalovaného zaviazal na náhradu trov konania štátu, ktoré spočívajú v znalečnom za znalecké posudky, vykonané v konaní. Náhradu trov konania mu uložil v rozsahu jednej polovice, čo je výška, ktorej zodpovedá jeho neúspech v spore. Žalobcovi neuložil povinnosť na náhradu trov konania štátu, pretože existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, spočívajúce jednak v nepriaznivom zdravotnom stave a sociálnom postavení žalobcu, ktorý bol z tohto dôvodu na svoju žiadosť oslobodený od súdnych poplatkov a jednak v tom, že práve znaleckým posudkom bola preukázaná hodnota stavebných prác, vykonaných žalovaným, v sume nižšej, než boli poskytnuté preddavky, kvôli čomu súd žalobe čiastočne vyhovel.

3. Voči výrokom I., III., IV. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Poukazuje na to, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože nie je riadne odôvodnený. Poukazuje na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý súdny proces a vylučujúci svojvôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť všeobecného súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Poukazuje pritom na judikatúru Ústavného súdu SR. Z judikatúry Ústavného súdu SR v Košiciach je zrejmé, že právo na spravodlivý súdny proces vyžaduje, aby rozhodnutie všeobecného súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia súdu je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Podcenenie povinnosti všeobecného súdu vytvoriť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti, zreteľne vyvoláva účinky arbitrárnosti a porušenia základného práva účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zároveň poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, z ktorého rozhodnutí vyplýva, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Tým, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil tento rozsudok, odňal mu právo konať pred súdom, čo je podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom. Súd prvej inštancie si do odôvodnenia rozsudku vybral len tie tvrdenia, ktoré mu vyhovovali a na tvrdenia žalovaného buď neprihliadol, alebo ich pokladal za účelové. Súd prvej inštancie použil účelový výklad ustanovení CSP o dokazovaní a o výsluchu strán konania, ktorý je v rozpore s duchom Civilného sporového poriadku. Dôkazné bremeno v konaní mal žalobca, toto dôkazné bremeno neunesol a napriek tomu súd čiastočne vyhovel jeho žalobe. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku bezdôvodne nezohľadnil závery znaleckého posudku č. 105/2015 znaleckej organizácie Znalci, s. r. o. Znalecká organizácia Znalci, s. r. o. do hodnoty vykonaných stavebných prác započítala všetky tie dodávky, práce a výkony, ktoré uskutočnil žalovaný, pritom zohľadnila výpovede svedkov, strán konania a skutočnosti zistené na miestnej ohliadke konanej dňa 20.05.2013. Žalobca tieto skutočnosti začal rozporovať až po podaní znaleckého posudku, keď zistil skutočnú hodnotu týchto dodávok, prác a výkonov. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí bezdôvodne vychádzal iba zo znaleckého posudku znalca Ing. Dubovca a jeho doplnenia a vôbec sa nezaoberal rozporom medzi znaleckým posudkom č. 105/2015 znaleckej organizácie Znalci, s. r. o. a znaleckým posudkom Ing. Dubovca. V písomnom stanovisku zo dňa 19.12.2016 žalovaný namietol pravdivosť tvrdení žalobcu v podanom odvolaní a počas konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pravdivosť listinných dokladov predložených žalobcom. Súd prvej inštancie sa týmito námietkami žalovaného v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal a vychádzal z pravdivosti tvrdení žalobcu a z pravdivosti ním predložených dokladov. V priebehu konania nebolo hodnoverne preukázané, že žalobca vyplatil žalovanému sumu 17.047,53 eur. V priebehu konania žalovaný nikdy nepotvrdil, že od žalobcu prevzal na preddavkoch celkom sumu 17.037,53 eur. Nie je preto pravdivé tvrdenie súdu, že nikdy nerozporoval výšku preddavkov, ktoré mu poskytol žalobca. Ak by ho súd predvolal na pojednávanie konané dňa 05.06.2017 a vypočul ako stranu konania, bol by zistil, aké konkrétne peňažné sumy a kedy mu žalobca vyplatil. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie konkrétnymi dôkazmi a argumentmi preukázať nepravdivosť tohto tvrdenia. Názor súdu, že tvrdenie jeho advokáta JUDr. Vajdu na pojednávaní konanom dňa 05.06.2017 ohľadom tejto skutočnosti je účelové, je nesprávny. Bolo

povinnosťou súdu prvej inštancie konkrétnymi dôkazmi a argumentmi preukázať nepravdivosť tohto tvrdenia. Táto skutočnosť má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie ho napadnutým rozsudkom zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.137,53 eur s úrokmi z omeškania, ktorú mu žalobca nikdy nevyplatil. Súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/70/2017-742 zo dňa 11.04.2017. Súd prvej inštancie po vydaní tohto uznesenia nevypočul žiadnu zo strán konania, a to ani žalobcu, hoci bol osobne prítomný na pojednávaní. Na nariadené pojednávanie nepredvolal žiadnu zo strán konania. Bezdôvodne nevypočul znalca Ing. Dubovca, svedkyne D. I., R. I., I. X. a I. I.. Všetky návrhy na dokazovanie vznesené zo strany žalovaného zamietol ako nadbytočné. Súd takto postupoval z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, čo je odvolací dôvod podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP. Navrhuje, aby si odvolací súd prehral zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 05.06.2017, pretože z neho zistí skutočný priebeh tohto pojednávania, keďže v zápisnici z pojednávania nie sú zaznamenané všetky prednesy. Od zrušenia rozsudku súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie a za nezmeneného skutkového stavu veci čiastočne vyhovel, hoci v predošlom rozsudku zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu. Dňa 05.06.2017 o 8.15 hod. sa vo veci nemalo uskutočniť pojednávanie. Advokát žalovaného JUDr. Vajda včas a riadne požiadal o odročenie tohto pojednávania a súd jeho žiadosti bezdôvodne nevyhovel. Súd prvej inštancie žalovaného bezdôvodne nepredvolal na toto pojednávanie a vzhľadom na krátkosť času od doručenia predvolania na toto pojednávanie advokátovi JUDr. Jánovi Vajdovi mu nedal reálnu možnosť zúčastniť sa na pojednávaní a navrhnuť vykonanie dôkazov. Od výroku I. rozsudku je závislý výrok č. III. rozsudku o trovách konania. V prípade úspechu žalovaného v odvolacom konaní bude mať podľa § 255 CSP nárok na 100 %-nú náhradu trov konania voči žalobcovi. Výrok III. rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, je nesprávny. Pokiaľ ide o výrok IV. rozsudku o trovách štátu, tento je taktiež nesprávny. Nie je odôvodnený žiadnym ustanovením CSP. Poukazuje na ustanovenie § 259 CSP, ako aj na judikát R 34/1979. V tomto konaní súd prvej inštancie neprávoplatne rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania a napriek tomu ho zaviazal zaplatiť 1-icu trov štátu. Takýto výrok je nesprávny, je v rozpore s judikatúrou, ktorou je súd podľa čl. 2 ods. 2 CSP viazaný. Žalobca vzhľadom na svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery nikdy nespĺňal zákonné podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov. Je vo veľmi dobrej ekonomickej a majetkovej situácii. I napriek jeho námietkam sa súd prvej inštancie touto skutočnosťou nezaoberal. U žalobcu neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP spočívajúce v nepriaznivom zdravotnom stave a sociálnom postavení žalobcu. Žalobcovi nič nebránilo, aby si pred podaním žaloby dal vyhotoviť znalecký posudok na cenu stavebných prác a až na základe jeho výsledkov mal podať žalobu na súd. Žalobca to účelovo neurobil, pričom sa spoliehal, že súd mu prizná oslobodenie od súdnych poplatkov a nebude platiť trovy dôkazov. Podľa platnej judikatúry, pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadnuť na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania na strane žalobcov a na strane žalovaného. Z odôvodnenia tohto uznesenia je zrejmé, že súd vôbec neskúmal jeho majetkové, sociálne, osobné a zárobkové pomery. Poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 248/2010 z 21.10.2010. V ostatnom sa pridrižava jeho doterajších vyjadrení. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky č. I., III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Proti výroku č. II. rozsudku odvolanie nepodáva. Zároveň si uplatňuje nárok na 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

4. Žalobca vo vyjadrení odmieta tvrdenie žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný. Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie úplne a správne. Vychádzal pritom z právneho záveru obsiahnutého v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne druhu a rozsahu stavebných prác, ktoré mal vykonať pri rekonštrukcii rodinného domu žalobcu. Počas celého konania sa správval pasívne. Správne preto súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 4/2013, v ktorom znalec určil hodnotu stavebných prác na základe obhliadky na mieste samom. Žalobca k tomuto znaleckému posudku nemal žiadne výhrady. Súd jasne, určite a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie. Prvostupňový súd správne vyhodnotil zmenu správania žalovaného vo veci spochybňovania sumy preddavkov, ktoré prevzal od žalobcu na vykonanie diela, ako účelové. Žalobca sumu prevzatých preddavkov v uvedenej výške 17.037,53 eur preukázal. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na písomné dôkazy (pokladničné doklady podpísané žalovaným), ako aj na výpoveď žalovaného na pojednávaní 15.11.2010. Prvostupňový súd správne zamietol aj návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania, ktoré aj náležitým spôsobom zdôvodnil. Žalobca žiada rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu udáva, že toto vyjadrenie neobsahuje dátum jeho napísania. Žalobca je v tomto konaní zastúpený advokátom, a preto sa na takéto podanie neprihliada. Trvá na svojej odvolacej námietke, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, pretože nie je odôvodnený podľa § 220 ods. 2 CSP. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že ustanovenie § 220 ods. 2 CSP kladie na odôvodnenie rozsudku prísnejšie požiadavky, ako ich kladlo ustanovenie § 157 ods. 2 OSP. Judikatúra Ústavného súdu SR, na ktorú poukázal, vychádzala z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/509/2014 zo dňa 28.08.2014, z ktorého vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania pojmovovo predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR v Prahe, sp. zn. 2 Cdon 257/1997 zo dňa 29.10.1997, podľa ktorého dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Ide o toho účastníka konania, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Civilný sporový poriadok podstatne posilnil procesnú zodpovednosť žalobcu za všetky jeho tvrdenia. Žalobca mal povinnosť tvrdenia, t.j. povinnosť uvádzať rozhodujúce skutočnosti a súčasne mal dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť navrhovať dôkazné prostriedky na preukázanie jeho tvrdení. Žalobca bol v konaní pasívny, svoje dôkazné bremeno neunesol. Žalovaný nemal dôkazné bremeno v konaní, pretože sa v tomto konaní voči žalobcovi ničoho nedomáhal. Výsluchom svedkov, ktorí boli vypočutí, preukázal druh a rozsah stavebných prác, ktoré vykonal na rodinnom dome č. 603 v F.. Ak by súd prvej inštancie vyhovel návrhom na doplnenie dokazovania výsluchom znalca Ing. Dubovca, výsluchom strán konania a výsluchom svedkov D. I., R. I., I. X. a I. I., bolo by sa potvrdilo, že žaloba voči nemu je bezdôvodná. Tieto návrhy súd bezdôvodne zamietol. V priebehu konania nebolo hodnoverne preukázané, že žalobca mu na preddavkoch vyplatil sumu 17.037,53 eur. Dôkazné bremeno ohľadom týchto tvrdení zaťažovalo žalobcu. V priebehu konania namietol pravdivosť listinných dokladov predložených žalobcom, ktoré mali preukazovať výplatu preddavkov. Tieto listinné doklady sú tzv. súkromné listiny. Účastník konania, ktorý túto listinu predloží, má dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno. V tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal s rozpormi medzi znaleckým posudkom č. 105/2015 zo dňa 29.09.2015 znaleckej organizácie Znalci, s. r. o. a znaleckým posudkom č. 4/2013 a Dodatkom č. 1 zo dňa 13.11.2013 znalca Ing. Petra Dubovca. Táto skutočnosť má pritom podstatný význam pre toto konanie. V ostatnom sa pridrižiava doterajších vyjadrení a žiada napadnutý rozsudok zrušiť vo výrokoch I., III. a IV.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., IV. v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Rozsudku súdu prvej inštancie sa rozhodnutie odvolacieho súdu nedotýka čo do výroku II., ktorý nebol napadnutý odvolaním.

9. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie tak, ako vyplývajú z odôvodnenia jeho rozsudku, na ktoré odôvodnenie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

10. Odvolanie žalovaného odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

11. Počnúc od 01.07.2016 sa stal účinným zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle svojho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP vzťahuje aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Odvolateľ - žalovaný na viacerých miestach odvolania poukazuje aj na porušenie jeho práva na spravodlivý proces, ku ktorému okrem iného malo dôjsť aj tým, že súd ho nepredvolal na pojednávanie nariadené na deň 05.06.2017 o 8.15 hod. a na žiadosť jeho advokáta JUDr. Vajdu pojednávanie neodročil.

13. V zmysle ustanovenia § 178 ods. 1 CSP, ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu, stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

14. V zmysle ustanovenia § 178 ods. 2 CSP, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

15. V zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Pokiaľ ide o predvolanie na pojednávanie, postup pri predvolávaní v čase nariadenia pojednávania na deň 5. júna 2017 upravovalo vyššie citované ustanovenie § 178 CSP. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd má povinnosť predvolať na pojednávanie zástupcu strany, stranu predvolá iba vtedy, ak zväží, že je nevyhnutné vykonať jej výsluch. V zmysle citovaného ustanovenia súd prvej inštancie správne na pojednávanie predvolal iba zástupcu žalovaného JUDr. Vajdu, ktorý bol predvolaný s dostatočným časovým predstihom, keď predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 27.05.2017. Je na zástupcovi, aby sa skontaktoval so svojim klientom a oznámil mu termín pojednávania. Ak zástupca so svojim klientom nemajú dohodnutý spôsob, ako sa v takýchto situáciách skontaktovať a nevedia sa skontaktovať, nemôže to byť na ťarchu protistrany, pretože by bola porušená rovnosť v konaní. Súd nemal povinnosť osobne predvolať žalovaného, pretože jeho výsluch (ktorý je súd povinný vykonať iba na návrh) už v konaní vykonaný bol. Zároveň možno konštatovať, že nebol oznámený a preukázaný dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Takýmto dôvodom nemôže byť skutočnosť, že zástupca nemá kontakt na svojho klienta. Rovnako, pokiaľ poukazoval na konanie iného pojednávania, z obsahu spisu vyplýva, že takéto predvolanie zástupca žalovaného nepreukázal (aj to by mohlo byť po preukázaní dôvodom na odročenie iba vtedy, ak by nebolo možné od žalovaného spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechal zastúpiť substitučným zástupcom). V tejto súvislosti treba poukázať aj na dlhodobé správanie sa žalovaného v konaní, keď vo veci bolo nariadených množstvo pojednávanií, ktorých sa spravidla osobne nezúčastňoval, aj jeho výsluch mohol byť uskutočnený až po použití poriadkových opatrení zo strany súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie v súvislosti s nepredvolaním žalovaného na pojednávanie nariadené na deň 5. júna 2017 a neodročením tohto pojednávania bol zákonný.

17. Odvolateľ ďalej namieta porušenie svojho práva na spravodlivý súdny proces nedostatočným odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ide o odvolací dôvod upravený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných predpisov, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj ústavnoprávneho rámca. Nepochybne pojem „spravodlivý súdny proces“ vo svojom obsahu zahŕňa aj požiadavku na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Pokiaľ však ide o porušenie práva na spravodlivý súdny proces v súvislosti s odôvodnením rozhodnutia, je tu potreba individuálneho hodnotenia každej konkrétnej veci. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu SR, zákon nevyžaduje, aby súd v odôvodnení rozhodnutia reagoval na všetky skutočnosti tvrdené stranou, dôležité je, aby sa vysporiadal so skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie veci podstatné. Odôvodnenie musí obsahovať dostatok dôvodov a súčasne ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Toto základné právo strany sporu však nemožno interpretovať ako právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami.

18. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá definované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplývajú jeho skutkové a právne úvahy, prečo rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo nevykonával dôkazy navrhované žalovaným. V ďalšom sa preto odvolací súd bude venovať jednotlivým konkrétnym námietkam žalovaného proti skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

19. Základnou zásadou, na ktorej je postavené civilné sporové konanie, je zásada rovnosti účastníkov a kontradiktórny proces (čl. 6 základných princípov CSP). Inštitútmi na zabezpečenie kontradiktórneho sporového konania založenom na prejednávacom princípe a koncentrácii konania sú predovšetkým prostriedky procesného útoku, prostriedky procesnej obrany a koncentrácia konania. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Na jednej strane je tu právo strany na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Toto právo však, aby bolo účinne využité, musí byť uplatnené včas. Zákon tak kladie zvýšenú požiadavku na dostatočnú aktivitu a bdelosť procesnej strany, keď nevyužitie uvedených prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany v správnom čase môže byť na ujmu strany.

20. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení (uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/70/2017-742 zo dňa 11. apríla 2017) konštatoval, že rozhodnutie sporu sa odvíja aj od správneho vyhodnotenia dôkazného bremena tej-ktorej sporovej strany, ktoré sa odvíja od predmetu konania. Žalobca sa žalobou domáha voči žalovanému zaplata sumy 5.994,82 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu predstavujú poskytnuté a nedôvodne zadržané nevyúčtované preddavky, ktoré poskytol žalovanému.

21. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno žalobcu sa vzťahovali na preukázanie, že preddavky v uvedenej výške žalovanému poskytol. Pokiaľ sa žalovaný ale v konaní bránil a tvrdil, že tieto poskytnuté preddavky predstavujú cenu diela vykonaného pre žalobcu, dôkazné bremeno na vykonanie diela a jeho cenu zaťažovalo žalovaného.

22. Okresný súd už v predchádzajúcom rozhodnutí (rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/94/2008-699 zo dňa 20. júna 2016) došiel k záveru, že žalobca na preddavkoch vyplatil skutočne žalovanému sumu 17.037,53 eur, ako to tvrdil v podanej žalobe, vychádzajúc zo záveru, že žalovaný tieto tvrdenia nespochybnil. K spochybneniu skutkových tvrdení žalobcu o vyplatených preddavkoch vo výške 17.037,53 eur došlo až po vydaní zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, čo súd prvej inštancie (viď 6. odsek odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) nepovažoval za náhodu, ale účelové správanie sa žalovaného. Súd preto zotrval na tom, že žalobca na preddavkoch vyplatil žalovanému sumu 17.037,53 eur. Tento záver považuje odvolací súd za správny.

23. Skutkové tvrdenia žalobcu, že na preddavkoch vyplatil žalovanému sumu 17.037,53 eur, boli produkované už v podanej žalobe, ktorá bola na súd podaná 06.06.2008. Ani v písomnom vyjadrení, ani pri svojom výsluchu žalovaný tieto skutkové tvrdenia žalobcu nespochybnil, ba pri svojom výsluchu potvrdil, že mal k dispozícii bankovú kartu žalobcu. Zmena v obhajobe žalovaného nastala až po vydaní vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, keď právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 05.06.2017, t.j. cca po 9 rokoch od začatia súdneho sporu prvýkrát zospornil skutkové tvrdenia žalobcu o vyplatení sumy 17.037,53 eur. Do tohto momentu sa žalovaný opakovane, či už prostredníctvom písomných vyjadrení, prostredníctvom svojho zástupcu alebo pri svojom výsluchu vyjadroval k podanej žalobe, pričom výška plnenia zo strany žalobcu spochybnená nebola. Spochybnenie skutkových tvrdení žalobcu cca po 9 rokoch vedenia sporu nemožno považovať na uskutočnené včas, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie. Správne potom súd prvej inštancie na prostriedok procesnej obrany žalovaného - popretie skutkových tvrdení žalobcu, ktorý nebol urobený včas, neprihliadol (§ 153 ods. 1 - 3 CSP).

24. V zmysle ustanovenia § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

25. V zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

26. V zmysle ustanovenia § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

27. Okresný súd potom správne vychádzal zo záveru, že žalobca žalovanému na preddavkoch vyplatil sumu 17.037,53 eur. Bolo preto na žalovanom, ktorý sa bránil tým, že vyplatené preddavky predstavujú cenu diela vykonaného pre žalobcu, aby preukázal rozsah stavebných prác a ich cenu.

28. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že bola uzatvorená ústnou formou zmluva o dielo v zmysle § 631 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej vykonal žalovaný pre žalobcu stavebné práce na rekonštrukcii jeho rodinného domu. Stavebné práce sa vykonávali postupne a ich rozsah sa priebežne navyšoval. Spornou skutočnosťou však medzi stranami zostal rozsah stavebných prác, ktoré vykonal žalovaný pre žalobcu a ich cena.

29. Pokiaľ ide o výpovede sporových strán, ktoré obe - žalobca aj žalovaný, boli v konaní vypočuté, ich výpovede sa líšili čo do rozsahu stavebných prác, ktoré pre žalobcu vykonal žalovaný. Rovnako rozporné boli ich tvrdenia o dohodnutej cene diela, pričom z výpovede žalobcu aj žalovaného vyplýva, že cena nebola dohodnutá za všetky práce, ktoré zahŕňali predmet diela.

30. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí konštatoval, že napriek tomu, že žalovaný mal v konaní dôkaznú povinnosť preukázať rozsah stavebných prác a cenu diela, nesprával sa v konaní dostatočne bdelo, keď nebol schopný zúčastniť sa ani znaleckej ohliadky za účelom zistenia rozsahu vykonaných stavebných prác napriek tomu, že z vyjadrení znalca vyplýva, že ho niekoľkokrát kontaktoval a rovnako ani viacerých nariadených pojednávaní súdu (na ktoré sa dostavil až po použití poriadkových opatrení zo strany súdu). Návrhy dôkazov sú takisto v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, ktoré musia byť uplatnené včas. Na poslednom pojednávaní súdu prvej inštancie, ktoré sa konalo 5. júna 2017, žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu navrhol vykonať viacero dôkazov, ktoré súd nevykonal, pričom ich nevykonanie odôvodnil v napadnutom rozsudku. Odvolací súd sa s ich nevykonaním stotožňuje. Svedkyňa D. I., ktorej výsluch žalovaný navrhol, bola v konaní vypočutá na pojednávaní dňa 16.04.2012, rovnako tak bol vypočutý aj súdny znalec Ing. Peter Dubovec na pojednávaní dňa 17.02.2014. Žalovaný neodôvodnil potrebu opätovného výsluchu svedkyne a znalca. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovaná svedkyňa I. I. zomrela, teda jej výsluch je nemožný. Pokiaľ ide o navrhovaný výsluch svedkyne I. X., možno sa stotožniť s konštatovaním súdu, že tento dôkaz mohol žalovaný navrhnúť už skôr. Zároveň však je potrebné uviesť, že žalovaný riadne neodôvodnil, na aké skutočnosti má byť svedkyňa vypočutá. To isté možno konštatovať aj o návrhu na pripojenie spisu týkajúceho sa vyporiadania BSM žalobcu a jeho bývalej manželky, keď tu nebola preukázaná súvislosť s predmetom dokazovania.

31. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení konštatoval, že okresný súd si zabezpečil dostatočný skutkový podklad, aby mohol vyhodnotiť rozsah vykonaných prác a cenu diela.

32. Za základ svojho rozhodovania vzal súd prvej inštancie znalecký posudok č. 4/2013, ktorý vypracoval znalec Ing. Peter Dubovec. Tento znalecký posudok ocenil stavebné práce vykonané v dome žalobcu žalovaným tak, ako ich na ohliadke na mieste samom zistil znalec podľa toho, čo mu uviedol žalobca. Žalovaný sa tejto znaleckej ohliadky z vlastného rozhodnutia nezúčastnil.

33. Rozsah takto vykonaných stavebných prác nezospornil ani žalovaný. Možno konštatovať, že stavebné práce, ktoré zahrnul do svojho posudku Ing. Peter Dubovec, sú stavebnými prácami, na ktorých vykonaní sa zhodli žalobca aj žalovaný. Rovnako ocenenie týchto stavebných prác žiadna zo strán v podstatnej miere nezospornila.

34. Spornou skutočnosťou však ostali ďalšie stavebné práce, ktorých vykonanie tvrdil žalovaný a žalobca ich vykonanie popieral. Bolo preto dôkazným bremenom žalovaného vykonanie týchto prác preukázať (keďže dôkazné bremeno na rozsah prác mal žalovaný). V tomto smere však žalovaný dôkazné bremeno neuniesol.

35. Pokiaľ ide o znalecký posudok č. 105/2015 vyhotovený spoločnosťou Znalci, s. r. o., podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne z tohto znaleckého posudku nevychádzal, na rozpornosť tohto posudku poukázal odvolací súd už aj v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. Znalecký posudok spoločnosti Znalci, s. r. o. v zásade prevzal do posudku stavebné práce, na ktorých sa strany konania zhodli a ktoré ocenil už v svojom posudku Ing. Dubovec, okrem toho zahrnul do svojho posudku a

ocenil práce, ktorých vykonanie tvrdil žalovaný, vychádzajúc z rozpisu stavebných prác vykonaných žalovaným. Znalec za účelom zistenia rozsahu stavebných prác a ich ocenenia ani len nevykonal ohliadku. Vychádzal iba z písomného oznámenia žalovaného. Tento posudok tak okrem stavebných prác, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné a ktoré ocenil už v znaleckom posudku Ing. Dubovec, zahrnul do posudku ďalšie stavebné práce, ktorých vykonanie nevyplývalo z vykonaného dokazovania. Zo samotných vyjadrení znalca vyplýva, že vychádzal iba z písomných podkladov žalovaného. Takýto dôkaz potom neobstojí a súd prvej inštancie správne takýto znalecký posudok nemohol pri rozhodovaní zohľadniť. Pokiaľ sa v tomto smere žalovaný odvoláva na výpovede svedkov, v tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že viacerí z vypočutých svedkov práve popreli vykonanie stavebných prác žalovaným, keď z ich výpovede vyplývalo, že tieto práce vykonávali samotní svedkovia na účet žalobcu.

36. Dôkazné bremeno na preukázanie rozsahu a ceny stavebných prác zaťažovalo žalovaného. Možno konštatovať, že žalovaný sa v rozhodnom čase, keď mu patrilo právo využiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, nesprával dostatočne obozretne, keď nevyužil všetky prostriedky, ktoré mu účinný procesný predpis (najskôr Občiansky súdny poriadok, počnúc od 01.07.2016 Civilný sporový poriadok) poskytoval. Okresný súd mohol prihliadnuť len na tie stavebné práce vykonané žalovaným v prospech žalobcu, ktorých vykonanie nebolo z vykonaného dokazovania sporným. Tieto práce boli ocenené obvyklou cenou vo výške 13.900,- eur. Možno tak konštatovať, že pokiaľ žalobca žalovanému poskytol preddavky vo výške 17.037,53 eur, žalovanému vznikol nárok len na cenu diela vo výške 13.900,- eur. Zvyšok vyplatených preddavkov vo výške 3.137,53 eur predstavuje tak nevyúčtované preddavky, pričom na strane žalovaného ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi.

37. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak vo veci samej (vo výroku I.) vecne správny.

38. Rozsudok súdu prvej inštancie vykazuje vecnú správnosť aj čo do výroku III. o trovách konania. Vychádzajúc z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, žalobca sa žalobou domáhal plnenia vo výške 5.994,82 eur. Úspešný bol čo do sumy 3.137,53 eur, jeho neúspech potom predstavuje 2.857,29 eur. Možno tu konštatovať nepatrný procesný úspech žalobcu, keď z tohto dôvodu okresný súd správne konštatoval, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

39. Vecne správny je aj výrok IV. o povinnosti žalovaného nahradiť trovy štátu v rozsahu 1-ice.

40. Ktorá zo strán a v akom pomere platí trovy štátu, sa odvíja od jej procesného úspechu a neúspechu v konaní. Už z predchádzajúcej časti rozsudku vyplýva, že úspech žalobcu a žalovaného v konaní, rovnako aj ich neúspech, je porovnateľný. Práve z tohto dôvodu je logické, aby platili trovy štátu každý v pomere 1-ice, pričom nárok štátu na trovy sa opiera o ustanovenie § 259 CSP. Oslobodenie žalobcu od súdnych poplatkov nemá žiadnu relevanciu čo do uloženej povinnosti žalovanému. Ide tu o vzťah štátu a žalobcu, štát (nie žalovaný) nesie za žalobcu bremeno trov (ktoré by inak nebyť oslobodenia zaplatil žalobca - 1/2 trov štátu). Žalovaný nie je oprávneným subjektom spochybňovať oslobodenie žalobcu od súdnych poplatkov, ktoré rozhodnutie nie je ani predmetom odvolacieho prieskumu.

41. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

42. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)